

Mortality rates in patients with psychotic disorders in the community and in residential facilities

Σκοπός: Οι ασθενείς με ψυχωτικές διαταραχές έχουν υψηλά ποσοστά σωματικής νοσηρότητας και μειωμένο προσδόκιμο επιβίωσης κατά 10-15 έτη σε σχέση με το γενικό πληθυσμό. Η παρούσα μελέτη διερευνά τις διαφορές στην επιβίωση μεταξύ ασθενών που λαμβάνουν θεραπεία στην κοινότητα και εκείνων που φιλοξενούνται σε στεγαστικές δομές.

Υλικό και μέθοδος: Πρόκειται για 16ετή αναδρομική μελέτη παρατήρησης. Ασθενείς με ψυχωτικές διαταραχές που λαμβάνουν φροντίδα στην κοινότητα από δύο κινητές μονάδες ψυχικής υγείας συγκρίθηκαν με ασθενείς που διαμένουν σε 9 ξενώνες και οικοτροφεία ψυχοκοινωνικής αποκατάστασης.

Αποτελέσματα: Μελετήθηκαν 647 ασθενείς (414 άνδρες, 64%). Στην κοινότητα διέμεναν 511 (79%). Η μέση ηλικία έναρξης της παρακολούθησης για τα άτομα που διέμεναν στην κοινότητα ήταν τα 41,66 έτη, ενώ η μέση ηλικία έναρξης σε στεγαστική δομή ήταν τα 49,71 έτη.%. Ο μέσος όρος ψυχιατρικών νοσηλειών για τα άτομα που διέμεναν στην κοινότητα ήταν 2,03 και 5,05 για τα άτομα των στεγαστικών δομών. Συννοσηρότητα αναφέρεται στο 33,8% των ατόμων του δείγματος, με πιο συχνές τις μεταβολικές διαταραχές (8,2%) και την πολυνοσηρότητα (11,1%). Συνολικά καταγράφονται 137 θάνατοι ατόμων στα 16 χρόνια της μελέτης, 110 στην κοινότητα και 27 στις στεγαστικές δομές. Η μέση ηλικία θανάτου για τα άτομα που διέμεναν στην κοινότητα ήταν τα 61,10 έτη, και τα 65,50 έτη για τα άτομα που διέμεναν στις στεγαστικές δομές. Κύρια αιτία θανάτου ήταν οι καρδιαγγειακές παθήσεις για τα άτομα της κοινότητας (39,4%) και οι λοιμώξεις για τα άτομα των στεγαστικών (46,2%). Ο διάμεσος χρόνος επιβίωσης των ατόμων είναι στατιστικά διαφορετικός στην κοινότητα και στις στεγαστικές δομές. Η ηλικία έναρξης σε δομή ή έναρξης της παρακολούθησης, το φύλο, η λήψη άτυπων αντιψυχωτικών και η πολυνοσηρότητα ήταν στατιστικά σημαντικοί παράγοντες κινδύνου ως προς την θνησιμότητα.

Συμπεράσματα: Φαίνεται πως υπάρχουν διαφορές στην επιβίωση των ασθενών με σοβαρές ψυχικές διαταραχές ανάλογα με το πλαίσιο διαβίωσης. Απαιτείται περαιτέρω μελέτη για την κατανόηση του φαινομένου.

Vaios Peritogiannis, Mental Health Services, Faculty of Medicine, School of Health Sciences, University of Patras, Patras, Greece

Aggeliki Ninou, Society for the Promotion of Mental Health in Epirus, Ioannina, Greece

Eleni Kondyli, Faculty of Medicine, Democritus University of Thrace, Alexandroupolis, Greece.

Aikaterini Arvaniti, Department of Psychiatry, Faculty of Medicine, Democritus University of Thrace, Alexandroupolis, Greece.

Maria Samakouri, Department of Psychiatry, Faculty of Medicine, Democritus University of Thrace, Alexandroupolis, Greece.